



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 20. júna 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Boj proti terorizmu – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom – Zmrazenie finančných prostriedkov – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP – Článok 1 ods. 4 a 6 – Nariadenie (ES) č. 2580/2001 – Článok 2 ods. 3 – Rozhodnutie Rady ponechávajúce organizáciu na zozname osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov – Platnosť“

Vo veci C-458/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Saarbrücken (Krajinský súd Saarbrücken, Nemecko) z 21. augusta 2015 a doručený Súdnemu dvoru 28. augusta 2015, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

K. P.,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu piatej komory, sudcovia F. Biltgen (spravodajca) a C. Vajda,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: D. Dittert, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. septembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- K. P., v zastúpení: A. Golzem a A. Nagler, Rechtsanwälte,
- Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: T. Ramopoulos a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 24. januára 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti:

- rozhodnutia Rady 2007/445/ES z 28. júna 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú rozhodnutia 2006/379/ES a 2006/1008/ES (Ú. v. EÚ L 169, 2007, s. 58),
- rozhodnutia Rady 2007/868/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/445/ES (Ú. v. EÚ L 340, 2007, s. 100),
- rozhodnutia Rady 2008/583/ES z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868/ES (Ú. v. EÚ L 188, 2008, s. 21),
- rozhodnutia Rady 2009/62/ES z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583/ES (Ú. v. EÚ L 23, 2009, s. 25), a
- nariadenia Rady (ES) č. 501/2009 z 15. júna 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2009/62/ES (Ú. v. EÚ L 151, 2009, s. 14),

v rozsahu, v akom boli týmito aktmi Tigre oslobodenia tamilského Ílamu (ďalej len „LTTE“) ponechané na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého proti K. P. preto, lebo táto osoba údajne dala k dispozícii finančné prostriedky v prospech LTTE počas obdobia od 11. augusta 2007 do 27. novembra 2009.

Právny rámec

Medzinárodné právo

3 Dňa 28. septembra 2001 Bezpečnostná rada Organizácie spojených národov prijala rezolúciu 1373 (2001) navrhujúcu stratégiu širokého rozsahu na boj s terorizmom, a najmä na boj proti financovaniu terorizmu. Bod 1 písm. c) tejto rezolúcie najmä stanovuje, že všetky štáty majú bezodkladne vykonať zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, ktoré páchajú alebo sa pokúšajú o spáchanie teroristických činov alebo ktoré sa zúčastňujú na takýchto činoch či napomáhajú ich páchaniu, subjektov patriacich týmto osobám alebo nimi kontrolovaných subjektov, ako aj osôb a subjektov konajúcich v mene alebo na pokyn týchto osôb a subjektov.

- 4 V uvedenej rezolúcii sa neuvádza zoznam osôb, na ktoré sa tieto obmedzujúce opatrenia musia uplatňovať.

Právo Únie

Spoločná pozícia 2001/931/SZBP

- 5 Na vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov 1373 (2001) Rada prijala 27. decembra 2001 spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).

- 6 Článok 1 tejto spoločnej pozície stanovuje:

„1. Táto spoločná pozícia sa v súlade s ustanoveniami nasledujúcich článkov uplatní na osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe.

...

4. Zoznam v prílohe sa vypracuje na základe presných informácií alebo materiálu v príslušnom spise, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán prijal rozhodnutie vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom bez ohľadu na to, či sa týka podnetu na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch alebo odsúdení za takéto skutky. Do tohto zoznamu sa môžu zaradiť osoby, skupiny a subjekty, ktoré Bezpečnostná rada OSN identifikovala ako prepojené s terorizmom a proti ktorým nariadila sankcie.

Na účely tohto odseku ‚príslušný orgán‘ znamená súdny orgán, alebo tam, kde súdne orgány nemajú právomoc v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento odsek, ekvivalentný orgán príslušný pre túto oblasť.

...

6. Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname.“

- 7 Spoločná pozícia 2001/931 obsahuje v prílohe „prvý zoznam osôb, skupín a subjektov uvedených v článku 1...“, na ktorom sa nenachádzajú LTTE. Táto príloha bola predmetom viacerých revízií.

- 8 LTTE boli zapísané na tento zoznam po prvýkrát spoločnou pozíciou Rady 2006/380/SZBP z 29. mája 2006, ktorou sa aktualizuje spoločná pozícia 2001/931 a ktorou sa zrušuje spoločná pozícia 2006/231/SZBP (Ú. v. EÚ L 144, 2006, s. 25).

Nariadenie č. 2580/2001

- 9 Keďže sa Rada domnievala, že je potrebné prijať nariadenie na účely vykonania opatrení opísaných v spoločnej pozícii 2001/931 na úrovni Európskej únie, prijala nariadenie č. 2580/2001.

- 10 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:

- a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba, skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;

- b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo prístupné fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.
2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.
3. Rada konajúc jednomyseľne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie; takýto zoznam bude pozostávať z:
- i) fyzických osôb, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;
 - ii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;
 - iii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré vlastní alebo riadi jedna alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii);
 - iv) fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré konajú v mene alebo riadia jednu alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii).“
- 11 V ten istý deň, 27. decembra 2001, Rada prijala rozhodnutie 2001/927/ES, ktorým sa prijíma zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 83). LTTE nefigurovali na tomto zozname.

Akty týkajúce sa zápisu LTTE na zoznam stanovený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001

- 12 Rada rozhodnutím 2006/379/ES z 29. mája 2006, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2005/930/ES (Ú. v. EÚ L 144, 2006, s. 21), zapísala po prvýkrát LTTE na zoznam stanovený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- 13 Zápis LTTE na tento zoznam bol ponechaný rozhodnutím Rady 2006/1008/ES z 21. decembra 2006, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (Ú. v. EÚ L 379, 2006, s. 123), a potom aktmi Rady vo veci samej, teda rozhodnutiami 2007/445, 2007/868, 2008/583 a 2009/62, ako aj nariadením č. 501/2009. Odôvodnenie každého z týchto aktov bolo LTTE oznámené po ich prijatí.

Nemecké právo

- 14 § 34 Außenwirtschaftsgesetz (zákon o zahraničnom obchode a platbách, ďalej len „AWG“), v znení uplatniteľnom od 8. apríla 2006 do 23. apríla 2009, stanovoval:

“...“

4. Trestom odňatia slobody na šesť mesiacov až päť rokov sa potrestá ten, kto

...“

(2) poruší priamo uplatniteľný zákaz uverejnený v *Bundesanzeiger* (Spolkový vestník) týkajúci sa vývozu, predaja, dodávky, poskytovania, prenosu, poskytovania služieb, investovania, podpory alebo obchádzania v súvislosti s týmto zákazom, stanovený právnym aktom Európskych spoločenstiev, ktorý slúži na vykonanie hospodárskej sankcie, o ktorej rozhodla Rada Európskej únie v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

...

6. Trestom odňatia slobody najmenej na dva roky sa potrestá ten, kto

...

(2) spácha čin uvedený v odsekoch 1, 2 alebo 4 v rámci podnikateľskej činnosti alebo ako člen organizovanej skupiny založenej s cieľom opakovaného páchania takýchto trestných činov, a to za účasti iného člena skupiny.

...“

15 § 34 AWG v znení uplatniteľnom od 24. apríla 2009 do 11. novembra 2010, stanovoval:

„...“

4. Trestom odňatia slobody na šesť mesiacov až dva roky sa potrestá ten, kto

...

(2) poruší priamo uplatniteľný zákaz uverejnený v *Bundesanzeiger* (Spolkový vestník) týkajúci sa vývozu, dovozu, prevozu, umiestnenia, predaja, dodávky, poskytovania, prenosu, poskytovania služieb, investovania, podpory alebo obchádzania v súvislosti s týmto zákazom, stanovený právnym aktom Európskych spoločenstiev, ktorý slúži na vykonanie hospodárskej sankcie, o ktorej rozhodla Rada Európskej únie v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky. ...

...

6. Trestom odňatia slobody najmenej na dva roky sa potrestá ten, kto

...

(2) spácha čin uvedený v odsekoch 1, 2 alebo 4 v rámci podnikateľskej činnosti alebo ako člen organizovanej skupiny založenej s cieľom opakovaného páchania takýchto trestných činov, a to za účasti iného člena skupiny.

...“

16 Po rekodifikácii AWG sa tieto ustanovenia nachádzajú teraz v podstate v § 18 ods. 1 a 8 tohto zákona.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

17 V rámci vyšetrovania týkajúceho sa tretích osôb bolo prehľadané bydlisko K.P. Medzi zaistenými predmetmi sa nachádzali príjmové doklady o finančných daroch v prospech LTTE a reklamné brožúry súvisiace s manifestáciou organizovanou týmito poslednými uvedenými osobami.

- 18 Keďže bol K. P. podozrivý, že je miestny zástupca tamilského koordinačného výboru v Sársku (spolková krajina Sársko, Nemecko), bol obvinený zo strany Staatsanwaltschaft Saarbrücken (prokuratúra v Saarbrückene, Nemecko), že sa dopustil spolčenia a v 43 prípadoch súbahu porušenia § 34 ods. 4 bodu 2 a § 34 ods. 6 bodu 2 AWG. Dotknutá osoba totiž vyzbierala od 11. augusta 2007 do 27. novembra 2009 od Tamilov žijúcich v Nemecku dary vo výške 69 385 eur a previedla ich na tamilský koordinačný výbor usadený v Oberhausene (Nemecko) s cieľom financovania ozbrojeného boja proti centrálnej vláde Sri Lanky.
- 19 Na pojednávaní 1. júla 2015 na vnútroštátnom súde K. P. uviedol, že zápis LTTE na zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 bolo neplatný, a preto nemôže predstavovať zákonný základ pre odsúdenie v trestnom konaní, pokiaľ ide o obdobie, o ktoré ide vo veci samej.
- 20 V tejto súvislosti K. P. odkazuje jednak na rozsudok z 29. júna 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382), ktorým Súdny dvor dospel k záveru o neplatnosti zápisu inej organizácie na tento zoznam (Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi), a jednak na rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), ktorým Všeobecný súd určil, že sú neplatné vykonávacie nariadenia prijaté Radou počas rokov 2011 až 2014 v rozsahu, v akom ponechali LTTE na uvedenom zozname. Tie isté dôvody pre neplatnosť sú totiž uplatniteľné na rozhodnutia a na nariadenie Rady, o ktoré ide vo veci samej.
- 21 Vnútroštátny súd uvádza, že trestnoprávne ustanovenia AWG odkazujú na účely definovania prvkov, ktoré tvoria porušenie, na iné zákonné ustanovenia, akými sú rozhodnutia Rady vykonávajúce hospodárske sankcie v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.
- 22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že treba teda preveriť, či, pokiaľ ide o spor vo veci samej, zápis LTTE na zoznam stanovený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 je platný na obdobie od 11. augusta 2007 do 27. novembra 2009.
- 23 Vzhľadom na dôvody uvádzané v rozsudku Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), totiž existujú pochybnosti, pokiaľ ide o to, či sa pri takomto zápise dodržali vyžadované podmienky, pričom treba spresniť, že obdobie, o ktoré ide vo veci samej, predchádza obdobiam, o ktoré išlo vo veciach, v ktorých bol vydaný tento rozsudok.
- 24 V prípade, že by zápis LTTE na tento istý zoznam mal byť vyhlásený za neplatný, zákaz sprístupnenia stanovený v článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2580/2001 by zanikol.
- 25 Vnútroštátny súd dodáva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný, keďže K. P. nebol priamo dotknutý rozhodnutiami a nariadením, o ktoré ide vo veci samej, v zmysle článku 263 ZFEÚ, a že žaloba o neplatnosť podaná dotknutou osobou proti týmto aktom by nebola prípustná.
- 26 Za týchto podmienok Landgericht Saarbrücken (Krajinský súd Saarbrücken, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je zapísanie organizácie [LTTE] do zoznamu podľa článku 2 ods. 3 nariadenia [č. 2580/2001] v období od 11. augusta 2007 do 27. novembra 2009 vrátane, predovšetkým na základe rozhodnutí Rady z:

- 28. júna 2007 ([2007/445]),
- 20. decembra 2007 ([2007/868], v znení korigenda z toho istého dňa),
- 15. júla 2008 ([2008/583]),
- 26. januára 2009 ([2009/62]),

a nariadenia [č. 501/2009] neplatné?“

O prejudiciálnej otázke

- 27 Vnútroštátny súd sa svojou prejudiciálnou otázkou pýta, či akty Rady, o ktoré ide vo veci samej, sú platné v rozsahu, v akom ponechali zápis LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.
- 28 Konkrétne chce vedieť, či dôvody, ktoré viedli Všeobecný súd v rozsudku zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), ktorého výrok bol potvrdený rozsudkom Súdneho dvora z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), k zrušeniu aktov Rady, ktoré ponechali LTTE na tomto zozname počas rokov 2011 až 2014, možno takisto uplatňovať proti aktom Rady, o ktoré ide vo veci samej.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 29 V súlade s ustálenou judikatúrou prináleží vnútroštátnemu súdu, na ktorom bola vznesená otázka týkajúca sa platnosti aktu prijatého inštitúciami Európskej únie, aby posúdil, či rozhodnutie o tejto otázke je potrebné na to, aby vydal rozsudok, a preto požiadal Súdny dvor o rozhodnutie týkajúce sa tejto otázky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. júla 2010, Afton Chemical, C-343/09, EU:C:2010:419, bod 13, ako aj zo 4. mája 2016, Philip Morris Brands a i., C-547/14, EU:C:2016:325, bod 31).
- 30 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že každý účastník konania má právo namietat' na konajúcom vnútroštátnom súde neplatnosť ustanovení obsiahnutých v aktoch Únie, ktoré slúžia ako základ pre rozhodnutie alebo pre vnútroštátny akt prijatý voči nemu, čo môže viesť uvedený súd, ktorý samotný nemá právomoc konštatovať takúto neplatnosť, aby sa v tejto súvislosti obrátil na Súdny dvor formou prejudiciálnej otázky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 2010, E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 45).
- 31 Uznanie tohto práva však predpokladá, že tento účastník konania nemal právo podať na základe článku 263 ZFEÚ priamu žalobu proti týmto ustanoveniam, ktorých dôsledky znáša bez toho, aby mohol žiadať o ich zrušenie (rozsudok z 29. júna 2010, E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 46).
- 32 V predmetnom prípade, a keďže zápis LTTE do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 počas obdobia od 11. augusta 2007 do 27. novembra 2009 prispel na základe § 34 ods. 4 AWG k odôvodneniu aktu obvinenia K. P., vnútroštátny súd správne pripomína, že priama žaloba K. P. proti aktom Rady, o ktoré ide vo veci samej, by nebola prípustná.
- 33 K. P. totiž osobne nebol predmetom zápisu do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, keďže tento zápis sa týkal LTTE ako organizácie. Navyše, ako uviedla generálna advokátka v bode 30 svojich návrhov, z prvkov v spise, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že K. P. zastával postavenie miestneho zástupcu tamilského koordinačného výboru začleneného do striktnej hierarchie pod dozorom územne zodpovedných osôb a iných zodpovedných osôb na úrovni Nemecka. Vzhľadom na postavenie, ktoré dotknutá osoba takto zastávala v tejto hierarchii, je nepochybné, že by nemala právomoc zastupovať LTTE v rámci žaloby o neplatnosť podanej na súd Únie proti aktom, o ktoré ide vo veci samej. Takisto ho nepochybné nemožno považovať za osobu individuálne dotknutú týmito aktmi v zmysle článku 263 ods. 4 ZFEÚ, keďže nebol dotknutý týmito aktmi v dôsledku určitých jemu vlastných špecifík alebo istých skutkových okolností, ktoré ho odlišujú od iných osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, body 72 až 74).
- 34 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prejudiciálna otázka je prípustná.

O merite prejudiciálnej otázky

O rozsahu preskúmania platnosti

- 35 Z ducha spolupráce, v ktorom sa má niesť prejudiciálne konanie, vyplýva, že je nevyhnutné, aby vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania uviedol presné dôvody, pre ktoré sa domnieva, že odpoveď na jeho otázky týkajúce sa výkladu alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie je nevyhnutná na vyriešenie sporu (rozsudok zo 4. mája 2016, Philip Morris Brands a i., C-547/14, EU:C:2016:325, bod 47).
- 36 Je preto dôležité, aby vnútroštátny súd najmä uviedol konkrétne dôvody, ktoré ho viedli k otázke o platnosti určitých ustanovení práva Únie, a uviedol dôvody neplatnosti, ktoré v dôsledku toho možno podľa jeho názoru uplatniť. Taká požiadavka vyplýva tiež z článku 94 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora (rozsudok zo 4. mája 2016, Philip Morris Brands a i., C-547/14, EU:C:2016:325, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).
- 37 Informácie obsiahnuté v návrhu na začatie prejudiciálneho konania neslúžia iba na to, aby Súdnemu dvoru umožnili poskytnúť užitočné odpovede, ale aj na to, aby vládam členských štátov, ako aj ďalším dotknutým stranám bola poskytnutá možnosť podať pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Súdnemu dvoru prináleží dbať na to, aby táto možnosť bola zaručená, lebo podľa uvedeného článku sa oznamujú dotknutým osobám iba návrhy na začatie prejudiciálneho konania doplnené o preklad do úradného jazyka každého členského štátu, s výnimkou vnútroštátneho spisu, ktorý Súdnemu dvoru prípadne predložil vnútroštátny súd (rozsudok zo 4. mája 2016, Philip Morris Brands a i., C-547/14, EU:C:2016:325, bod 49, ako aj citovaná judikatúra).
- 38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v rámci otázky týkajúcej sa platnosti ustanovenia práva Únie musí Súdny dvor preskúmať platnosť takéhoto ustanovenia práve vzhľadom na dôvody neplatnosti uvedené v rozhodnutí vnútroštátneho súdu.
- 39 V predmetnom prípade sa vnútroštátny súd pýta na platnosť piatich aktov Rady, ktoré ponechali zápis LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, teda rozhodnutí 2007/445, 2007/868, 2008/583 a 2009/62, ako aj nariadenia č. 501/2009.
- 40 Okrem toho vnútroštátny súd výslovne odkazuje na dôvody, ktoré viedli Všeobecný súd v rozsudku zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), k vyhláseniu zrušenia zápisu LTTE na uvedený zoznam počas rokov 2011 až 2014, pričom toto zrušenie bolo potvrdené rozsudkom Súdneho dvora z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583).
- 41 K. P. vo svojej odôvodnenej žiadosti na účely konania pojednávania však uviedol, že prináleží takisto Súdnemu dvoru v rámci tejto veci posúdiť platnosť rozhodnutia Rady, ktoré vykonalo zápis LTTE do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, v predmetnom prípade rozhodnutia 2006/379. Ako totiž vyplýva z bodu 51 rozsudku z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), ponechanie osoby, skupiny alebo subjektu na tomto zozname predstavuje iba predĺženie pôvodného zápisu. Okrem toho vnútroštátny súd výslovne odkazuje na rozsudok z 29. júna 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382, bod 55), v ktorom Súdny dvor vyhlásil za neplatný zápis subjektu na uvedený zoznam z dôvodu, že ani rozhodnutie, ktorým sa vykonal zápis tohto subjektu do tohto istého zoznamu, ani následné rozhodnutia zachovávané tento zápis neboli riadne odôvodnené na účely splnenia uplatniteľných zákonných podmienok nariadenia č. 2580/2001.

- 42 Na jednej strane však, na rozdiel od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 29. júna 2010, E a F (C-550/09, EU:C:2010:382), v ktorej žiadne z rozhodnutí vo veci samej neobsahovalo uvedenie dôvodov, z bodu 13 tohto rozsudku vyplýva, že akty, o ktoré ide vo veci samej, všetky obsahujú uvedenie dôvodov, pre ktoré je podľa Rady ponechanie zápisu LTTE na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 stále dôvodné.
- 43 Na druhej strane konštatovanie vykonané v bode 51 rozsudku z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), podľa ktorého ponechanie osoby, skupiny alebo subjektu na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 predstavuje v podstate predĺženie pôvodného zápisu, sa musí vnímať v rámci overenia pretrvávania rizika zapojenia tejto osoby, tejto skupiny alebo tohto subjektu do teroristických činností, pričom jedinou relevantnou otázkou na posúdenie potreby takéhoto ponechania je v zásade otázka, či sa od predmetného zápisu alebo od predchádzajúceho preskúmania zmenila skutková situácia takým spôsobom, že už viac neumožňuje vyvodiť ten istý záver týkajúci sa tohto rizika (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 46).
- 44 Pôvodné rozhodnutie o zápise osoby, skupiny alebo subjektu do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a následný akt, ktorý ponecháva tento zápis, sú dve odlišné právne opatrenia prijaté na rôznych právnych základoch, pričom prvé uvedené rozhodnutie je založené na článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a predpokladá existenciu vnútroštátneho rozhodnutia pochádzajúceho od kompetentného orgánu a druhé uvedené rozhodnutie je založené na článku 1 ods. 6 tejto spoločnej pozície a nevyžaduje existenciu takéhoto vnútroštátneho rozhodnutia. Toto rozlišovanie sa vysvetľuje tým, že ponechanie osoby, skupiny alebo subjektu na uvedenom zozname predstavuje nielen predĺženie pôvodného zápisu, ale predpokladá najmä pretrvávajúce riziko zapojenia tejto osoby, skupiny, alebo tohto subjektu do teroristických činov, tak ako ho konštatovala pôvodne Rada (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 59 až 61).
- 45 Za týchto okolností a bez toho, aby vnútroštátny súd formuloval výslovne žiadosť v tomto zmysle, tento návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa platnosti aktov Rady nariaďujúcich ponechanie zápisu LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 počas dotknutého obdobia nezahŕňa povinnosť, aby Súdny dvor skúmal platnosť rozhodnutia nariaďujúceho prvý zápis.
- 46 Rozšíriť preskúmanie platnosti na akty, ktoré nie sú predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, by okrem toho viedlo k riziku, ako uviedla generálna advokátka v bode 36 svojich návrhov, že dotknuté osoby budú zbavené možnosti predložiť pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a budú porušené ich práva na obranu.

O platnosti aktov vo veci samej

- 47 Ako vyplýva z bodu 28 tohto rozsudku, prináleží Súdnemu dvoru, aby skúmal platnosť rozhodnutí a nariadenia Rady, o ktoré ide vo veci samej, vzhľadom na to, že akty nariaďujúce ponechanie LTTE počas rokov 2011 až 2014 na zozname boli zrušené, a to rozsudkom Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada (T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885), ktorý potvrdil Súdny dvor v rozsudku z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583).
- 48 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že keď je platnosť rozhodnutia nariaďujúceho ponechanie osoby, skupiny alebo subjektu na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 napadnutá na súde Únie, tento súd je povinný preveriť jednak najmä dodržanie povinnosti odôvodnenia, stanovenej v článku 296 ZFEÚ, a preto teda to, či uvádzané dôvody sú dostatočne presné a konkrétne, a jednak to, či tieto dôvody boli podložené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE,

C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 70). Treba spresniť, že v predmetnom prípade sa otázky vnútroštátneho súdu týkajú výlučne toho, či Rada dodržala svoju povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o akty vo veci samej.

- 49 V tomto kontexte treba ešte pripomenúť, že odôvodnenie má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenie prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoju kontrolnú právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 138; z 29. júna 2010, E a F, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 54, ako aj z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 29).
- 50 Pokiaľ ide o podmienky, za ktorých Rada môže v rámci preskúmania zápisu osoby, skupiny alebo subjektu do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 rozhodnúť o ponechaní tohto zápisu, treba uviesť, ako bolo už pripomenuté v bode 44 tohto rozsudku, že článok 1 spoločnej pozície 2001/931 rozlišuje medzi jednak prvým zápisom osoby, skupiny alebo subjektu do predmetného zoznamu, uvedeným v odseku 4, a jednak ponechaním osoby, skupiny alebo subjektu na zozname, na ktorom už sú zapísané, uvedeným v jeho odseku 6 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 58).
- 51 Hoci pôvodné rozhodnutie o zápise do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 vyžaduje zo strany Rady, aby založila tento zápis na presných informáciách alebo prvkoch zo spisu, ktoré preukazujú, že rozhodnutie bolo prijaté príslušným orgánom, naopak, pokiaľ ide o následné rozhodnutia o ponechaní na tomto zozname, táto inštitúcia je povinná predložiť prvky umožňujúce preukázať, že overila, či sa od prvého zápisu alebo predchádzajúceho preskúmania nezmenila faktická situácia takým spôsobom, že by už neumožňovala vyvodiť ten istý záver týkajúci sa zapojenia osoby, skupiny alebo subjektu, ktorých sa týkajú teroristické činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 45 a 46, ako aj citovanú judikatúru).
- 52 V rámci overenia pretrvávania rizika zapojenia osoby, skupiny alebo subjektu, ktorých sa týkajú teroristické činnosti, treba najmä zohľadniť okrem toho, čo sa stalo neskôr s vnútroštátnym rozhodnutím, ktoré slúžilo ako základ pre prvý zápis tejto osoby, skupiny alebo subjektu do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, novšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že uvedené nebezpečenstvo naďalej pretrváva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 156, ako aj z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, body 52 a 54).
- 53 V predmetnom prípade z odôvodnení aktov vo veci samej vyplýva, že Rada vychádzala pri ponechaní zápisu LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, najmä z dvoch rozhodnutí prijatých príslušnými orgánmi Spojeného kráľovstva v priebehu roka 2001, ktoré slúžili ako základ pre prvý zápis LTTE do tohto zoznamu, ako aj z existencie dvanástich činov patriacich pod pojem teroristický čin v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931, ktoré im možno pripísať.
- 54 V dôsledku toho, a ako uviedla generálna advokátka v bodoch 51 až 53 svojich návrhov, tieto dôvody umožňovali LTTE spoznať špecifické a konkrétne dôvody, pre ktoré sa Rada domnievala, že zápis ich mena do uvedeného zoznamu musí byť naďalej ponechaný.
- 55 Pokiaľ ide o otázku, či tieto dôvody boli dostatočné na preukázanie pretrvávania rizika zapojenia LTTE do teroristických činností, treba pripomenúť, že v rozsudku z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), v ktorom išlo o zákonnosť aktov ponechávajúcich zápis LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 počas rokov 2011 až 2014, Súdny dvor najprv uviedol, že uplynulo veľa času medzi prijatím, v priebehu roka 2001, rozhodnutí Spojeného kráľovstva, ktoré slúžili ako základ pre prvý zápis do tohto zoznamu, a prijatím aktov ponechávajúcich tento zápis v priebehu rokov 2011 až 2014. Súdny dvor ďalej konštatoval, že ako vyplývalo z odôvodnení týchto

aktov, LTTE utrpeli vojenskú porážku oznámenú vládou Srí Lanky v máji 2009, ktorá túto organizáciu značne oslabil. Súdny dvor z toho vyvodil, že Rada bola povinná založiť zotrvanie LTTE na tomto zozname na najnovších skutočnostiach, ktoré preukazujú, že nebezpečenstvo zapojenia LTTE do teroristických činností pretrvávalo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 55).

- 56 V tejto súvislosti treba v prvom rade konštatovať, že v predmetnom prípade uplynulo menej času medzi prijatím vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré slúžili ako základ pre prvý zápis LTTE do zoznamu uvedeného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, a prijatím aktov, o ktoré ide vo veci samej.
- 57 Ako uviedla generálna advokátka v bode 60 svojich návrhov, medzi dátumom posledného teroristického činu, z ktorého vychádzala Rada vo svojich rôznych odôvodneniach, teda 16. októbrom 2006 a prvým dátumom, o ktorý ide vo veci samej, teda rozhodnutie 2007/445 prijaté 28. júna 2007, uplynulo niečo viac ako 8 mesiacov. Okrem toho menej ako dva roky oddeľujú tento prvý akt a posledný akt vo veci samej, teda nariadenie č. 501/2009 prijaté 15. júna 2009. Nemožno sa preto domnievať, že by teroristické činy spáchané v priebehu roka 2006 v spojení s vnútroštátnymi rozhodnutiami príslušných orgánov Spojeného kráľovstva, prijatými v priebehu roka 2001, predstavovali skutkové okolnosti príliš vzdialené v čase na odôvodnenie ponechania zápisu LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 prijatím aktov, o ktoré ide vo veci samej.
- 58 V druhom rade, pokiaľ ide o vecný vývoj okolností, Súdny dvor už rozhodol, že vojenská porážka, ktorú utrpeli LTTE v máji 2009, predstavovala dôležitú zmenu okolností, ktorá môže spochybníť pretrvanie rizika zapojenia LTTE do teroristických činností a že Rada bola povinná uviesť v odôvodneniach rozhodnutí prijatých v priebehu rokov 2011 až 2014 ponechávajúcich LTTE na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 prvky, ktoré by mohli odôvodniť jej posúdenie, podľa ktorého napriek uvedenej vojenskej porážke mali LTTE pravdepodobne zámer pokračovať v teroristických útokoch na Srí Lanke (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 79).
- 59 V predmetnom prípade, hoci k vojenskej porážke LTTE došlo 15. mája 2009, treba uviesť, že nariadenie č. 501/2009, ktoré bolo prijaté 15. júna 2009, a predstavuje teda spomedzi aktov, o ktoré ide vo veci samej, jediný, ktorý bol prijatý po tejto porážke, nespomína ani túto udalosť, ani *a fortiori* dôvody, pre ktoré je potrebné, aby LTTE boli napriek tomu ponechané na tomto zozname.
- 60 Iste, ako uviedla generálna advokátka v bode 61 svojich návrhov, polročné obdobie, na ktorého konci zápis osoby, skupiny alebo subjektu musí byť predmetom preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, je krátka lehota, takže vrátane prípadu neexistencie teroristického činu počas daného obdobia, alebo dokonca vojenskej porážky, ku ktorej došlo mesiac pred uplynutím tohto obdobia, ponechanie zápisu na nové obdobie možno považovať za opatrenie opatrnosti.
- 61 Vzhľadom na právomoc voľnej úvahy, ktorú má Rada v rámci preventívnych opatrení s cieľom zabrániť teroristickým činnostiam a zaručiť správnu rovnováhu medzi zachovaním mieru a medzinárodnej bezpečnosti a ochranou základných práv a slobôd dotknutej osoby, sa totiž musí priznať Rade právo ponechať dotknutú osobu, skupinu alebo subjekt na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001, a to aj po nedávnom skončení teroristickej činnosti vo vlastnom zmysle slova, ak to okolnosti odôvodňujú.
- 62 V predmetnom prípade však, aj keby sa Rada domnievala, že je predčasné napriek utrpenej vojenskej porážke pristúpiť k vymazaniu LTTE z tohto zoznamu, bola aj tak povinná na základe povinnosti odôvodnenia, ktorá jej prináleží, uviesť dôvody. Neexistencia akéhokoľvek vysvetlenia v tejto súvislosti teda predstavuje, ako uviedla generálna advokátka v bode 66 svojich návrhov, nesplnenie povinnosti v rozpore s článkom 296 ZFEÚ, ktoré spôsobuje neplatnosť nariadenia č. 501/2009.

63 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že skúmanie prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť takej povahy, ktorá by ovplyvnila platnosť rozhodnutí 2007/445, 2007/868, 2008/583 a 2009/62. Na druhej strane, nariadenie č. 501/2009 je neplatné v rozsahu, v akom sú ním LTTE ponechané na zozname stanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001.

O trovách

64 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Skúmanie prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť takej povahy, ktorá by ovplyvnila platnosť:

- rozhodnutia Rady 2007/445/ES z 28. júna 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušujú rozhodnutia 2006/379/ES a 2006/1008/ES,
- rozhodnutia Rady 2007/868/ES z 20. decembra 2007, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/445/ES,
- rozhodnutia Rady 2008/583/ES z 15. júla 2008, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2007/868/ES, a
- rozhodnutia Rady 2009/62/ES z 26. januára 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/583/ES.

2. Nariadenie Rady (ES) č. 501/2009 z 15. júna 2009, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2009/62/ES, je neplatné v rozsahu, v akom sa ním ponechávajú Tigre oslobodenia tamilského Ílamu na zozname uvedenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu.

Podpisy